

platná, že by žalobkyně smlouvu tu kdykoliv mohla popřít pro tento nedostatek a že pro nesplnění výslovně v návrhu vymíněné podmínky lékařské prohlídky pojišťovací smlouva se nestala hotovou, sluší uvést, že se pojišťovací smlouva uskutečnila přijetím pojišťovacího návrhu a vydáním pojistky, že podle § 1 všeobecných podmínek pojišťovacích lékařská prohlídka pojistníkova, byť i činila nerozlučnou část pojistníkovu návrhu pojišťovací smlouvy, je jenom právem pojišťovny, jehož se, uzavírajíc pojišťovací smlouvu přesně podle pojistníkovu návrhu, může vzdát a již se také vzdala, a že jako závaznost projevuje se jenom u pojistníka, jenž, přijav tuto závaznost v pojišťovacím návrhu podle jemu připojených všeobecných podmínek pojišťovacích, je zavázán, lékařské prohlídce se podrobiti. Správně odvozuje odvolací soud z pojistky, že se pojištění uskutečnilo na základě přihlášky, lékařsky vyšetřeného stavu zdravotního a pojišťovacích podmínek v této pojistce obsažených, pokud nebyly psanými nebo tištěnými dodatky doplněny, změněny nebo zrušeny. Vykonal-li žalobkyně, jak tvrdila, lékařskou prohlídku pojistníkovu Dr. Vilémem V-em a spokojila-li se vysvědčením, tímto lékařem vydaným a dovolatelem podepsaným, jednala právě jenom v mezích svého práva v § 1 všeobecných podmínek pojišťovacích jí daného, a dovolatel není oprávněn prohlašovati hotově uskutečněnou smlouvu pojišťovací za bezúčinnou jenom z té příčiny, že snad považuje lékařské vysvědčení Dr. Viléma V-a, jež si pojišťovna opatřila a s nímž se spokojila, za nedostatečné.

Čís. 7901.

Osmihodinná pracovní doba (zákon ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n.).

Předpisy zákona o osmihodinné pracovní době vztahují se na topiče a lázeňského zřízence v lázeňském podniku.

Přijímal-li zaměstnanec smlouvenou mzdu po delší dobu bez námitek a bez jakékoliv výhrady, dlužno míti za to, že tak činil u vědomí, že se mu ve smlouvené mzdě dostává odměny za veškeré práce smluvně mu uložené, tedy i za práce vykonané mimo osmihodinovou pracovní dobu. Tím byla odměna za práce přes čas paušalována, což není zákonem zakázáno.

(Rozh. ze dne 22. března 1928, Rv I 1117/27.)

Žalobce býval topičem v lázních žalovaného. Žalobě, již se domáhal na svém bývalém zaměstnavateli zaplacení odměny za práci přes čas, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce se domáhá podle zákona ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n. odměny za práce vykonané ve službách žalované strany mimo osmihodinnou dobu pracovní a, poněvadž strana žalovaná hájí názor, že služební výkony žalobcovy nespadají vůbec pod ustanovení tohoto zákona, jest nutno vyřešiti v prvé řadě tuto otázku. Podle smlouvy ze dne 29. března 1924 byl žalobce — pokud se týče i jeho manželka — pověřen vytápěním kotlů, obstaráváním celých lázní a všech s tím spojených prací po případě i prováděním oprav a mimo to úkony domovníckými, čistěním a uklízením kanceláří, domovního vchodu, schodů i jiných prostorů, a obstaráváním posilek. Podle zjištění prvního soudu, která v řízení odvolacím ani nebyla napadena, obstarávala práce domovnícké, praní lázeňského prádla a dohled v lázních pro ženy manželka žalobcova, kdežto vytápěti a obsluhovati kotle, dozírati na ně po dobu koupání, prováděti opravy a obsluhovati mužské hosty lázeňské náleželo žalobci. Předpisy zákona čís. 91/18 vztahují se především na podniky živnostenskému řádu podrobené, platí však také pro podniky, závody a ústavy provozované státem, veřejnými nebo soukromými svazky, fondy, spolky, společnostmi, ať jsou rázu výdělečného, všeužitečného nebo dobročinného [§ 1 odst. (1) a (2)]. Podniky lázeňské nejsou sice podrobeny živnostenskému řádu (čl. V g) vyhláš. pat. k živn. ř.), patří však nepochybně mezi podniky uvedené v § 1 odst. (2) zák. čís. 91/18, a ježto žalobce byl ne-li výhradně tedy aspoň ponejvíce zaměstnán v lázeňském podniku strany žalované jednak jako topič, jinak jako lázeňský zřízenec, nelze pochybovati o tom, že se předpisy o osmihodinné době pracovní vztahují také na něho (§ 7 (1) zák. čís. 91/18), a že tu nelze použiti výjimky uvedené v § 12 čís. 2. Leč, i když tomu tak, nelze žalobní nárok uznati za důvodný. Zákonem čís. 91/18, který byl vydán na ochranu zaměstnanců, má býti zabráněno, by podnikatel nevyužíval pracovní síly zaměstnanců tím, že by jimi dal vykonávati práce mimo osmihodinnou dobu pracovní, která byla zákonem zásadně stanovena jako skutečná doba pracovní, aniž by jim za to poskytl zvláštní odměny. Zákon zřejmě předpokládá, že smluvená mzda byla stanovena zřetelem na normální osmihodinnou dobu pracovní. Domáhá-li se tedy žalobce zvláštní odměny za hodiny »přes čas«, nutno zkoumati, zda uvedený předpoklad jest splněn. Podle smlouvy ze dne 29. března 1924, v níž byla odměna za práci mimo volný byt, světlo a otop stanovena 700 Kč měsíčně, bylo výslovně uvedeno, že se určitá doba pracovní neustanovuje. Nebyla tedy tato doba omezena na 8 hodin denně po případě na 48 hodin týdně. Podle lázeňského řádu byla doba koupelí stanovena pro všední dny — mimo pondělí, kdy lázně byly zavřeny — od 9. do 12. hodin dopoledne a od 2. do 8. hodin odpoledne, v neděli od 1½9. do 1½12. hodiny dopoledne, a jest samozřejmo, že s vytápěním kotlů se muselo začít dříve, by teplá voda do koupání byla již připravena včas. Musilo tedy žalobci již při uzavírání smlouvy býti jasno, že jeho doba pracovní bude po případě přesahovati 8 hodin denně. Žalobce se však

spokojil mzdou písemně ujednanou a přijímal ji bez námitek až do června 1924, kdy požádal o zvýšení peněžní mzdy na 800 Kč, které mu bylo povoleno od 1. srpna 1924. Tuto zvýšenou mzdu přijímal opět bez výhrady až do 18. ledna 1926, kdy podal žádost, by mu byla přiznána tarifní mzda pro zkoušené topiče 4 Kč 50 h za hodinu, kteréž žádosti žalovanou nebylo vyhověno. I po té přijímal žalobce mzdu 800 Kč bez námitek a teprve dopisem právního zástupce ze dne 10. května 1926 vznesl nárok na 9.000 Kč jako mzdu za hodiny přes čas, načež ho žalovaná, dávši mu výpověď, ze služeb propustila. Přijímal-li žalobce smlouvenou mzdu po dobu delší dvou let bez námitek a bez jakékoli výhrady, jest zřejmo, že tak činil u vědomí, že se mu ve smluvené mzdě dostává odměny za veškeré práce smluvně mu uiožené, tedy i za práce vykonané mimo osmíhodinnou dobu pracovní. Na témž stanovisku stála i strana žalovaná a shodovala se tedy v tomto směru vůle obou stran (§ 863 první odstavec obč. zák.). Tím byla odměna za práce přes čas paušalována, neboť byla obsažena již ve smluvené odměně za veškerou práci, kterou žalobce byl podle smlouvy povinen konati. Paušalování zvláštní odměny za práce přes čas zákon čís. 91/18 nezakazuje. Tak nutno vykládati podle skutečností ve sporu zjištěných vůli stran, zvláště pak vůli žalobcovu, neboť jinaký výklad by se přičil zásadě poctivosti ve vzájemných stycích, které mají dbáti obě smluvní strany stejnou měrou (§ 863, druhý odstavec, § 914 obč. zák.). O tom není sporu, že smluvená mzda byla žalobci řádně vyplacena, čímž byly jeho příslušné nároky ze služební smlouvy uspokojeny. Dalších nároků žalobce nemá a je tedy žalobní nárok bezdůvodný. S názorem soudu odvolacího, že se žalobce nároku na odměnu za práce přes čas mlčky vzdal, nelze sice souhlasiti, ježto se žalobce nemohl vzdáti nároku, který, jak doličeno, byl obsažen ve smluvené mzdě a jejím zaplacením zanikl, přes to však ob stojí rozhodnutí soudu odvolacího z důvodů tuto uvedených, které nejsou v rozporu s názorem rozhodnutí čís. 6485 n. s. Rozhodnutí v tomto sporu není zbudováno na předpokladu, že se žalobce nároku na odměnu za práci přes čas vzdal, a proto není třeba zabývatí se vývody, jimiž dovolatel doličuje opak.

Čís. 7902.

Důkaz o nesprávnosti obsahu notářského spisu jest sice přípustným, avšak nestačí k němu, že jeden svědek potvrdil notáři totožnost osoby, ač ji sám spolehlivě neznal, nýbrž musilo by býti prokázáno, že osoba, jejíž totožnost svědek potvrdil, byla ve skutečnosti osobou jinou, než za kterou se vydávala.

(Rozh. ze dne 22. března 1928, Rv I 532/28.)

Žalobě o plnění z darovací smlouvy bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c.

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v